

cza o wielkości posiadanego gospodarstwa rolnego albo stwierdzającego, że nie otrzymał karty zaopatrzenia z tytułu zatrudnienia w innym zakładzie pracy lub jako członek rodziny osoby zatrudnionej w wypadku zagubienia wkładki zaopatrzenia.

5. W razie nieprzestrzegania przepisów obowiązujących przy wydawaniu kart zaopatrzenia, dopuszczenia do ich zniszczenia, zagubienia, podwójnego wydania lub pobrania stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o zwalczaniu spekulacji (Dz. U. z 1982 r. Nr 36, poz. 243).

§ 9. 1. Upoważnia się Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług do doraźnego podwyższania norm zaopatrzenia oraz do zmiany zamienników za alkohol i papierosy.

2. Podwyższone normy i zmienione zamienniki, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Prezydium Rządu.

§ 10. Przedsiębiorstwa będące producentami towarów podlegających reglamentowanej sprzedaży są obowiązane realizować rozdzielniki dostaw tych towarów, ustalone przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 11. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług określi szczegółowe zasady rozdziału towarów reglamentowanych oraz tryb wydawania kart zaopatrzenia.

2. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa będące dostawcami towarów reglamentowanych oraz prezesi zarządów centralnych związków spółdzielczych, w których są zrzeszone organizacje spółdzielcze będące dostawcami towarów reglamentowanych, w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług określą szczegółowe zasady, tryb produkcji i zasady dostaw asortymentowy towarów reglamentowanych.

3. Prezesi zarządów centralnych związków spółdzielczych, w których są zrzeszone spółdzielnie prowadzące działalność handlową, w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług określą szczegółowy tryb sprzedaży oraz zasady rozliczeń sklepów ze sprzedaży towarów reglamentowanych.

4. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych zapewnią środki i warunki do wprowadzenia i funkcjonowania systemu sprzedaży reglamentowanej, z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 1—3.

§ 12. Traci moc uchwała nr 264 Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1981 r. w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów (Monitor Polski Nr 32, poz. 291).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Rakowski

292

UCHWAŁA Nr 271 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników placówek upowszechniania kultury.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, do zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych w resorcie kultury i sztuki oraz w resortach objętych koordynacją w dziale kultura i sztuka:

- 1) pracowników bibliotek,
- 2) pracowników muzeów,
- 3) pracowników domów kultury, ośrodków kultury, klubów i świetlic,
- 4) pracowników parków kultury,
- 5) pracowników biur wystaw artystycznych,
- 6) pracowników biur dokumentacji zabytków,
- 7) pracowników Centralnego Ośrodka Metodyki Upowszechniania Kultury w Warszawie,
- 8) pracowników Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Warszawie,
- 9) pracowników Filmoteki Polskiej,
- 10) pracowników Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie,

zwanych dalej „pracownikami upowszechniania kultury”.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych, doktorów habilitowanych i docentów zatrudnionych w muzeach oraz pracowników naukowo-badawczych

i dydaktycznych, z wyjątkiem bibliotekarzy dyplomowanych zatrudnionych w bibliotekach publicznych uznanych za naukowe,

- 2) pracowników Ośrodka Przetwarzania Danych przy Bibliotece Narodowej w Warszawie,
- 3) pracowników zakładów wydawniczych,
- 4) pracowników transportu samochodowego,
- 5) pracowników straży przemysłowej,
- 6) funkcjonariuszy pożarnictwa,
- 7) pracowników hali maszyn,
- 8) pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania,
- 9) pracowników gospodarstw pomocniczych tworzonych przy jednostkach budżetowych wymienionych w ust. 1.

3. Do pracowników wymienionych:

- 1) w ust. 2 pkt 2 i 3 — mają zastosowanie przepisy § 3, 5 i 6,
- 2) w ust. 2 pkt 4 i 5 — mają zastosowanie przepisy § 5, 6 i 15,
- 3) w ust. 2 pkt 6 — mają zastosowanie przepisy § 6 i 15,
- 4) w ust. 2 pkt 7 — mają zastosowanie przepisy § 3, 5, 6 i 15.

4. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może zastosować przepisy uchwały do pracowników, o których mowa w ust. 2 pkt 8.

5. Pracownicy kin prowadzonych przez jednostki organizacyjne wymienione w ust. 1 są wynagradzani według

zasad obowiązujących pracowników przedsiębiorstw rozpowszechniania filmów.

6. Pracownicy zaplecza technicznego teatrów i instytucji muzycznych prowadzonych przez jednostki organizacyjne wymienione w ust. 1 są wynagradzani według zasad obowiązujących pracowników instytucji artystycznych i rozrywkowych.

§ 2. 1. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali dla pracowników upowszechniania kultury:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego w wysokości do 12.000 zł,
- 2) tabelę miesięcznych stawek dodatku funkcyjnego w wysokości od 500 do 4.500 zł,
- 3) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników oraz zasady stosowania tych tabel,
- 4) zasady zatrudniania i wynagradzania instruktorów amatorskiego ruchu artystycznego, amatorskich zespołów artystycznych i zespołów zainteresowań.

2. Stawki wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmują rekompensaty przysługujące pracownikom z tytułu wzrostu cen detalicznych artykułów żywnościowych, opału i energii, wprowadzone uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200) i uchwałą nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18).

§ 3. 1. Pracownikom upowszechniania kultury przysługuje za wieloletnią pracę dodatek za wysługę lat, wypłacany w okresach miesięcznych, w wysokości:

- 1) 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy,
- 2) 10% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 10 latach pracy,
- 3) 15% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 15 latach pracy,
- 4) 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 latach pracy.

2. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wprowadzić — w ramach posiadanych środków osobowego funduszu plac — nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 1984 r. dodatek za wysługę lat po 5 latach pracy, wzrastający o 1% w każdym następnym roku, z tym że dodatek ten nie może przekroczyć 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

3. Zasady obliczania okresów zatrudnienia stanowiących podstawę do przyznania dodatku za wysługę lat określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 4. 1. Pracownikom upowszechniania kultury przysługuje dodatek za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych.

2. Wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku określonego w ust. 1, z oznaczeniem stopnia szkodliwości oraz wysokości dodatku i szczegółowe zasady jego wypłacania określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrami Pra-

cy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Pracownikom upowszechniania kultury przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 25 latach pracy — 75% miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po 30 latach pracy — 100% miesięcznego wynagrodzenia,
- 3) po 35 latach pracy — 150% miesięcznego wynagrodzenia,
- 4) po 40 latach pracy — 200% miesięcznego wynagrodzenia.

2. Zasady ustalania okresów zatrudnienia i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasady jej obliczania i wypłacania określają ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 6. 1. Pracownikom upowszechniania kultury, z którymi rozwiązano umowę o pracę w związku z przejściem na emeryturę lub rentę inwalidzką I i II grupy, przysługuje jednorazowa odprawa:

- 1) po przepracowaniu okresu od 10 do 15 lat — w wysokości 1-miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po przepracowaniu okresu od 15 do 20 lat — w wysokości 2-miesięcznego wynagrodzenia,
- 3) po przepracowaniu okresu ponad 20 lat — w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia, jednak nie więcej niż 20 tys. zł.

2. Okres pracy, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na zasadach przyjętych do obliczania okresów zatrudnienia uprawniających do dodatku za wysługę lat.

§ 7. Pracownikom upowszechniania kultury przysługują dodatki do wynagrodzenia zasadniczego:

- 1) za znajomość języków obcych, przyznawane w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
- 2) za posiadanie stopnia naukowego doktora — w wysokości 300 zł miesięcznie oraz doktora habilitowanego — w wysokości 600 zł miesięcznie.

§ 8. 1. Pracownikom muzeów, skierowanym do badań terenowych poza miejscem stałego zamieszkania i miejscem stałego zatrudnienia, przysługuje dodatek terenowy w wysokości od 200 do 800 zł miesięcznie.

2. Zasady wypłacania dodatku, o którym mowa w ust. 1, określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 9. 1. Pracownikom zatrudnionym w muzeach martyrologicznych przysługuje dodatek za specjalne warunki pracy.

2. Wykaz muzeów, w których może być stosowany dodatek, oraz wysokość i zasady wypłacania tego dodatku określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 10. 1. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu otrzymują wynagrodzenie w wysokości 110% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy w przedłużonym normalnym czasie pracy ponad 8 godzin (w sobotę ponad 6 godzin) do 12 godzin na dobę, przepracowaną w ramach tygodniowej normy czasu pracy wynoszącej średnio 48 godzin na tydzień w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 4 tygodnie.

2. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują odrębne przepisy.

§ 11. 1. Pracownikom kierującym pracą brygady złożonej co najmniej z 4 osób, łącznie z brygadystą, i pracującym wspólnie z brygadą przysługuje dodatek w wysokości 5 lub 10% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1, powinna być zróżnicowana w zależności od wielkości brygady, charakteru wykonywanej pracy i kwalifikacji pracownika.

3. Wysokość dodatku ustala kierownik danej jednostki organizacyjnej.

§ 12. 1. Pracownikom usługowym i obsługi zatrudnionym w jednostkach upowszechniania kultury przysługuje premia według zasad określonych w regulaminie premiowania.

2. Wysokość premii indywidualnej nie może przekroczyć 20% wynagrodzenia zasadniczego.

3. Regulamin premiowania określa kierownik danej jednostki organizacyjnej.

§ 13. Pracownikom za każdą godzinę pracy w porze nocnej przysługuje dodatek w wysokości 20% stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 14. Stawki godzinowe oblicza się dzieląc kwotę miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszerzowania pracownika przez:

- 1) 178 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 42 godziny,
- 2) 170 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 40 godzin,
- 3) 135 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 31,5 godziny.

§ 15. W jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 1 ust. 1, tworzy się — w ramach planowanego funduszu plac — fundusz nagród w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu plac, pozostający do dyspozycji kierownika danej jednostki organizacyjnej, z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników wyróżniających się w pracy zawodowej.

§ 16. 1. Pracownik może być przeszerzowany w ramach wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska w okresach nie krótszych niż jeden rok i o jedną grupę wynagrodzenia — w terminach przeszerzowania, tj. 1 stycznia lub 22 lipca z mocą od dnia 1 sierpnia.

2. W wypadkach uzasadnionych znacznym rozszerzeniem zakresu powierzonych pracownikowi czynności pracownik może być przeszerzowany o dwie grupy wynagrodzenia zasadniczego w ramach wynagrodzenia przewidzianego dla zajmowanego stanowiska.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą zmiany wysokości wynagrodzenia w razie:

- 1) awansowania pracownika na wyższe stanowisko,
- 2) ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym lub wstępnym.

4. Pracownik, który uzyskał wyższe kwalifikacje zawodowe, może być przeszerzowany niezależnie od terminów, o których mowa w ust. 1.

§ 17. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie uchwały nie mają wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, mogą być przeszerzowani tylko w ramach zajmowanego stanowiska. Pracownicy ci nie mogą być awansowani na stanowiska wyższe.

§ 18. Określone w uchwale i w przepisach wydanych na jej podstawie wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu plac dla pracowników objętych uchwałą są wolne od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 19. Upoważnia się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do odpowiedniego stosowania, w ramach posiadanych środków osobowego funduszu plac, zasad wynagradzania ustalonych w uchwale do pracowników tych samych grup zawodowych, zatrudnionych w podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 20. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i organizacjom społecznym odpowiednie stosowanie zasad wynagradzania określonych w uchwale do pracowników placówek upowszechniania kultury podporządkowanych tym organizacjom — w ramach posiadanych środków funduszu plac.

§ 21. Zgodnie z art. XXIV ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 142) w stosunku do pracowników upowszechniania kultury traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1974 r. w sprawie wynagradzania pracowników placówek upowszechniania kultury, archiwów państwowych i Filmoteki Polskiej (Dz. U. Nr 30, poz. 176).

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

293

UCHWAŁA Nr 272 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad finansowania inwestycji jednostek i zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała reguluje zasady finansowania inwestycji jednostek i zakładów budżetowych.

2. Przez użyte w uchwale określenia:

- 1) jednostka budżetowa — rozumie się również zakład budżetowy,
- 2) dysponent — rozumie się dysponenta środków budżetowych i dysponenta środków pozabudżetowych; środ-